

Sygn. akt I C 869/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Joanna Bobrowska

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko M. S.

o zapłatę kwoty 5 583,49 zł

I/ zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda (...) w W. kwotę **5 583,49 zł** (pięć tysięcy pięćset osiemdziesiąt trzy złote czterdzieści dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 27 marca 2014 roku do dnia zapłaty;

II/ zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę **1 451,82 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu;

III/ zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie na rzecz adw. M. D. z Kancelarii Adwokackiej w D. kwotę **1 476 zł** tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu.

UZASADNIENIE

Powód (...) w W. w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o zasądzenie od pozwanego M. S. kwoty 5 583,49 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28.03.2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, według wyszczególnionego spisu.

Na uzasadnienie żądania wskazał, że pozwany z poprzednikiem prawnym powoda Bankiem (...) S.A. zawarł w dniu 04.10.2007 r. umowę o kredytu na zakup pojazdu o nr (...), na mocy której pozwany otrzymał kwotę kredytu zobowiązując się do jego zwrotu wraz z oprocentowaniem, prowizją, kosztami i opłatami w terminie i na zasadach określonych w umowie. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania i nie uregulował go w terminie określonym w umowie. W dniu 23.12.2013 r. Bank (...) S.A. zbył wierzytelność na powoda w łącznej wysokości 5486,69 zł. Pismem z dnia 28.01.2014 r. powód zawiadomił pozwanego o przelew i wezwał go do uregulowania należności. Zobowiązanie na dzień sporządzenia pozwu wynosiło kwotę 5583,49 zł, na którą składała się należność główna 3465,99 zł oraz skapitalizowane odsetki karne w wysokości 1987,70 zł, skapitalizowane odsetki stawowe 114,80 zł oraz koszty 15 zł. Pozwana do dnia wniesienia pozwu nie spełniła świadczenia.

W dniu 03.04.2014 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, pod sygn. akt VI Nc-e (...), w związku z brakiem podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał sprawę do rozpoznania Sadowi Rejonowemu w Dzierżoniowie.

Powód w określonym terminie uzupełnił braki formalne pozwu oraz pozew w trybie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. i podtrzymał żądanie pozwu w całości zmieniając żądanie w zakresie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany na rozprawie w dniu 25 września 2014 r. przyznał okoliczności faktyczne pozwu, jednak zarzucił, że spłacił przedmiotowy kredyt w 2009 r. po uzyskaniu kredytu konsolidacyjnego w (...).

Powód w piśmie procesowym z dnia 27.11.2014 r. zaprzeczył spłatę kredytu przez pozwanego oraz wskazał, że w dniu 12.11.2008 r. Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie nadał w dniu 28.11.2008 r. klauzulę wykonalności, a następnie prowadzona była przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie T. M. przeciwko pozwanemu egzekucja pod sygn. akt KM (...), która została umorzona w dniu 05.11.2011 r. z powodu bezskuteczności oraz przedstawił rozliczenie dotychczasowych spłat kredytu przez pozwanego.

Po ustanowieniu pozwanemu adwokata z urzędu pismem procesowym z dnia 06.03.2015 r. pozwany powołując się na umowę pożyczki zawartą w dniu 20.03.2009 r. w (...)(...) wskazał, że zgodnie z dyspozycją wydaną w ramach tej umowy dokonał spłaty 3 kredytów, w tym kredytu udzielonego w niniejszej sprawie, a nadal jest wzywany przez Bank (...) do jego uregulowania na ten sam rachunek, na który dokonał spłaty w 2009 r.

Powód okoliczności tej zaprzeczył, i wskazał, że pozwanego obciąża ciężar dowodu w tym zakresie, nadto wskazał, iż tytuły spłat i numery rachunków bankowych nie odpowiadają kredytowi dochodzonemu w niniejszej sprawie.

W sprawie istniał niesporny, następujący stan faktyczny:

W dniu 04.10.2007 r. pozwany M. S. zawarła z (...) Bankiem S.A. w G. umowę kredytu na zakup pojazdu i kredytu gotówkowego nr (...) na kwotę 7018,78 zł, oprocentowanego wg. zmiennej stopy procentowej równej 18,00% w stosunku rocznym ((...) 26,20%), które nie mogły przekroczyć odsetek maksymalnych, z tym że od przeterminowanego kapitału odsetki tzw. karne równe 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP (w dniu zawarcia umowy 25%). Spłata rat kredytu miała następować na rachunek nr (...). Pozwany we wskazanej umowie poddał się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty 10528,17 zł, a Bank mógł wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności do 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Pozwany zaprzestał spłaty kredytu, wobec czego umowa została mu wypowiedziana, a Bank wystawił w dniu 12.11.2008 r. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), w którym stwierdził istnienie wymagalnego roszczenia w wysokości 6253,41 zł – niespłaconego kapitału, 57,66 zł odsetek karnych i 15 zł opłaty za obsługę kredytu oraz odsetki karne od kwoty kapitału od dnia 13.11.2008 r. i wystąpił o nadanie mu sądowej klauzuli wykonalności. Postanowieniem z dnia 28.11.2008 r. Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie w sprawie o sygn. akt I Co (...) nadał powyższemu bankowemu tytułowi klauzulę wykonalności przeciwko pozwanemu. Bank skierował sprawę do egzekucji, która została umorzona postanowieniem Komornika przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie T. M. z dnia 05.12.2011 r. z powodu bezskuteczności egzekucji ponad kwotę wyegzekwowaną od dłużnika i przekazaną wierzycielowi 2967,89 zł, co zaznaczono także na tytule wykonawczym.

W toku egzekucji nastąpiło połączenie banków poprzez przejęcie przez Banku (...) S.A. (...) Banku S.A. na podstawie uchwał walnych zgromadzeń z dnia 27.10.2009 r. Na podstawie umowy z dnia 23.12.2013 r. powód nabył od Banku (...) wierzytelność wobec pozwanego.

W dniu 20.03.2009 r. pozwany zawarł umowę pożyczki z (...)(...) na sumę 30 000 zł, z której wykonał 3 dyspozycji przelewów:

- kwoty 4400 zł na rachunek (...) M. S., (...) /10, (...) - (...) B.; tytułem: całkowita spłata karty visa gold nr (...);
- kwoty 7650 zł na rachunek (...) M. S., (...) /10, (...) - (...) B.; tytułem: całkowita spłata karty;
- kwoty 13650 zł na rachunek (...) M. S., (...) /10, (...) - (...) B.; tytułem: całkowita spłata kredytu nr (...) z 31.01.2008 r.

Pozwany nadal wzywany jest przez Bank (...) do spłaty zadłużenia z umowy nr (...) w wysokości 3 454,93 zł ze wskazaniem rachunku nr (...).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

Pozwany przyznał zawarcie umowy i swoją odpowiedzialność z umowy pożyczki, nie kwestionował, co do zasady stanu zadłużenia, zarzucając jednak, iż w 2009 r. spłacił całe zadłużenie zbywcy wierzytelności. Na dowód tego przedłożył umowę z (...)z dnia 20.03.2009 r. w ramach której wykonał trzy przelewy na spłatę swoich zobowiązań, jeden z nich na kwotę 7650 zł na rachunek (...) **tytułem: całkowita spłata karty** miał obejmować spłatę kredytu na zakup pojazdu, dochodzonego w niniejszej sprawie. Pozwany przyznał także wszczęcie przeciwko niemu egzekucji. Wobec niespornego stanu faktycznego należy uznać, że brak jest podstaw do uznania zasadności zarzuty pozwanego, iż w dniu 20.03.2009 r. dokonał spłaty kredytu dochodzonego w niniejszej sprawie. Po pierwsze, dyspozycja przelewu, na którą powołuje się pozwany dotyczy innego tytułu płatności i została określona jako „całkowita spłata karty”, zaś przelew wykonany został na inny niż wskazany w umowie rachunek bankowy. Po drugie, w innym przelewie pozwany wskazał numer spłacanej umowy kredytowej, a więc precyzyjnie określał, jakie zadłużenia spłaca pożyczką uzyskaną w (...), dlaczego zatem we wskazywanym przelewie nie podał numeru umowy kredytowej obok podania spłaty karty, jeżeli taki miał być cel przelewu?. Po trzecie, w czasie tego przelewu nie doszło jeszcze do połączenia banków (...)i Banku (...), co uzasadniałoby zmianę numeru rachunku. Po czwarte, egzekucja przeciwko pozwanemu została wszczęta jeszcze w 2008 r., o czym świadczy sygn. akt sprawy komorniczej KM (...), a umorzona dopiero 05.12.2011 r. z powodu bezskuteczności egzekucji. Niemożliwe jest, by egzekucja była prowadzona p-ko pozwanemu jeszcze blisko 3 lata, gdyby doszło do spłaty zadłużenia w dniu 20.03.2009 r. Pozwany z pewnością podjąłby kroki do jej zakończenia niezwłocznie po ewentualnej spłacie. Wzywanie pozwanego przez Bank (...)w listopadzie 2014 r. do spłaty zadłużenia z umowy nr (...)w wysokości 3 454,93 zł ze wskazaniem rachunku nr (...)nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i może oznaczać, że pozwany mimo wskazania w tytule spłaty, że w rzeczywistości nie dokonał całkowitej spłaty karty, bądź nieprawidłowość w rozliczeniu tego kredytu, gdyż jak wynika z numeru umowy i numeru rachunku numer rachunku dedykowany był do konkretnej umowy kredytowej (ostatnie 10 cyfr numeru rachunku odpowiada numerowi umowy kredytowej).

Wskazane okoliczności sprzeciwiają się uznaniu za zasadne twierdzenia pozwanego, że przelew kwoty 7560 zł obejmował spłatę dochodzonej należności. Dlatego należy uznać, że pozwany nie udowodnił, by wierzytelność stanowiąca przedmiot sporu wygasła na skutek spełnienia przez niego świadczenia. Zatem wbrew rozkładowi ciężaru dowodu, określonego w art. 6 k.c. pozwany nie dowiódł swoich twierdzeń.

Roszczenie powoda zasługiwało zatem na uwzględnienie w całości wobec braku zarzutów odnoszących się do jego podstawy i wysokości wyliczonej w pozwie. Podstawa prawna żądania opiera się na treści art. 69 ustawy Prawo bankowe i treści umowy kredytu na zakup pojazdu nr (...).

Mając powyższe na względzie Sąd uwzględnił powództwo w całości (pkt I sentencji wyroku).

Orzeczenie o kosztach procesu (zawarte w pkt. II), Sąd oparł na przepisie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., ustanawiających odpowiedzialność strony za wynik procesu. Skoro zarzuty pozwanego, odnoszące się do wygaśnięcia zobowiązania na skutek wcześniejszej spłaty okazały się gołosłowne, a pozwany przyznał okoliczności faktyczne pozwu i podstawę swojej odpowiedzialności, to obowiązany jest zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu. Stosownie do art. 109 k.p.c. Sąd orzekł o wysokości należnych powodowi kosztów zgodnie z wnioskiem powoda według norm przepisanych. Na koszty w wysokości 1451,82 zł składały się następujące pozycje: opłata sądowa 250 zł, koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej 1200 zł i opłata manipulacyjna wniesiona w postępowaniu elektronicznym 1,82 zł. Sąd nie uwzględnił wniosku powoda o zasądzenie w ramach zwrotu kosztów kwoty 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, gdyż powód nie przedłożył ani wraz z pozwem wnoszonym na urzędowym formularzu, ani przy kolejnych pismach procesowych dowodu uiszczenia tej opłaty na rachunek właściwego urzędu skarbowego.

Z kolei w pkt. III Sąd na podstawie § 2, § 6 pkt 4 i § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przyznał adwokatowi M. D. wynagrodzenie za pomoc udzieloną pozwanemu z urzędu w kwocie 1476 zł.

Mając powyższe ustalenia faktyczne i argumenty prawne na względzie Sąd orzekł jak sentencji wyroku.